

Synchita separanda Reitt., en från *S. humeralis* F.
väl skild art, funnen i Sverige (*Col.*, *Colydiidae*).

Av

TORE WIDENFALK.

I Entom. Tidskr. 1954, p. 62, har min broder Rune Widenfalk anmält fyndet av *Laemophloeus monilis* F. från en torr, av svampen *Corticium quercinum* starkt angripen lindgren.

Från denna gren tillvaratogos vid samma tillfälle också flera 6–8 mm långa skalbaggslarver av heteromertyp för kläckning. De uppehöllo sig vid fyndtillfället i basten och vissa partier av innerbarken, just där svampen utbildat mjöliga grå ytor. Larverna frossade tydligt på det egenomligt doftande svampmjölet, ty kring varje larv hade uppstått en nästan cirke rund, från svampmjölet »kaläten» liten yta. Enstaka larver hade lämnat svampen och borrat sig in i barkens hårdare partier. Följearter, som uppträddes talrik i svampmjölet, voro larver av *Diplocoelus fagi* Guér. och *Laemophloeus monilis* F. Av den sistnämnda arten förekommo puporna blott i ytterbarken.

Kläckningen av de förmodade heteromerlarverna misslyckades vid detta första tillfälle, men den 16 nov. 1954 gjordes nya fynd av larven under exakt samma förhållanden, denna gång på södra Björnön någon mil sydost om Västerås. Följearterna voro även nu desamma.

Vid denna senare tidpunkt på året hade nästan alla larver lämnat svampen och befunno sig i puppkammare i den hårda skorpbarken. Delar av barken hemfördes i plastpåsar och förvarades så i uppvärmt rum till jultiden, då de första skalbaggarna kläcktes.

Det visade sig till min stora överraskning vara en *Synchita*-art, lik *humeralis* F. men mera storvuxen och med mera roströd grundfärg. Den dubbla borstraden på täckvingarnas 3:e mellanrum hos *humeralis* återfanns på 29 av 33 undersökta ex. av den kläckta formen. Täckvingarna voro däremot hos denna nästan alltid mörkare än halsskölden, under det att förhållandet i regel är omvänt hos vår vanliga *humeralis*. Samtliga ex. visade tydlig rödgul men diffust avgränsad humeralfläck. Djurens storlek, 3,3–5,1 mm., och utseende i övrigt passade tämligen väl in på en utländsk art, den i Mellaneuropa funna *separanda* Reitt. Enligt Ganglbauer (III p. 861) skulle dock *separanda* ej vara en självständig art utan blott en varietet av *humeralis*.

För att om möjligt få mellaneuropeiska, till *separanda* bestämda ex. till jämförelse tillskrev jag Museum Frey i München, som välvilligt sände

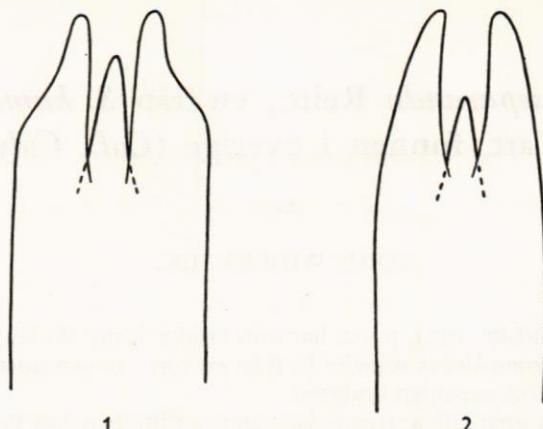

Fig. 1. Aedoeagus von 1. *Synchita humeralis* F., 2. *S. separanda* Reitt.

mig 8 ex. Av dessa kunde 3 ex. utan vidare avfärdas såsom *humeralis*, medan de övriga visade sig vara identiska med de i Västeråstrakten funna djuren. Genitalundersökning på ett 10-tal hanar av båda formerna visade också klart, att det här är fråga om två väl skilda arter, av vilka nu således även *separanda* är funnen i Sverige.

Till den långa raden av sydliga arter tillhörande ädellövskogen, som på senaste åren upptäckts i Mälardalen, sällar sig således nu också *Synchita separanda*. Arten uppges vara sällsynt i Mellaneuropa. Av levnads-sättet att döma torde den kunna hänföras till urskogsrelikterna.

Citerad litteratur.

Ganglbauer, L.: Die Käfer von Mitteleuropa. III. — Wien 1899.

Reitter, E.: Fauna Germanica. III. — Stuttgart 1911.

Widenfalk, R.: Bidrag till kännedomen om levnadssättet hos *Laemophloeus monilis* F. (*Col.*, *Cucujidae*). Ent. Tidskr. 75. — Stockholm 1954.

Auszug.

Der Verf. meldet aus der Umgebung von Västerås (Västmanland, Mittelschweden) den Fund einer *Synchita*-Form, die sich sowohl nach der Beschreibung wie durch den Vergleich mit Stücken aus dem Museum Frey, München, als mit *S. separanda* Reitt. identisch erwies. Durch Genitaluntersuchung liess sich feststellen, dass *S. separanda* eine selbständige, von *S. humeralis* deutlich getrennte Art ist. Die Art wurde in zahlreichen Stücken, mit *Diplocoelus fagi* Guér. und *Laemophloeus monilis* F. zusammen, aus einem vom Pilze *Corticium quercinum* befallenen Lindenast gezüchtet. Durch diesen Fund von *Synchita separanda* ist die Anzahl südlicher Urwaldinsekten, die in den letzten Jahren im Mälaren-Gebiet entdeckt wurden, noch um eine Art vermehrt worden.